

1899-03-22

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 87 Nr. 16

Rosenvænget 22-3-99

Kjære Fru Pedersen!

Fra Agnete skal jeg takke for
brevet, fra os begge meddele
at vi den 10de dennes fik en sød
lille søn. Agnete venter at komme
op på Lørdag og er nu bra ked
af at ligge. De kan nok vide, at
er en dejlig gave vi har fået. I denne
tid tænker A. dog vist mere på
ham men har mistet, for hun har
så god tid til det i sengen, og
inden hun har jo ikke haft med sin
lille at gøre, båndet knyttet først
når moderen selv behandler barnet,
nalle give hun dotter, og så skal
jeg videre sigl fra os begge, at Loub
og Alil Olovsk tilbringer så erlyst
Storke videre til Svendgrundstovp,
og da endelig også hans faders efter

for at bane vej for folkevise, at
folket med tøjle den op. Laub er
på den ene side kunstnerisk usmægt
med enstande enes til at opløse
de gamle toner og på den anden med
sin opfordre en kærlighed til at
de netop må blive folkets ej,
og understøttes i alle måder af A.O.
på det bedste hvor det gælder
ordenes, verdens Compulser for os
mistes mennesket. Jeg tror også på
hans dygtighed og hans kærlighed til
at netop folket må få gænnen og liges
så uomtvistelig. Har de læst hans
lille skrift om Indjældskendat?
Så skal der findes et Større "geni"
"mille" til at se fast i sig selv tyder
det mest på at folkets søvn er sine
dybt, eller at dens mistro til Laub var
vel, hvilket ikke er så underligt, da
hans node, (Mest mod hans forhåbninger)

endnu ikke er udkomne. Fordommen
mod hans mening af de gamle Kirke-
melodier er jo kolossal.

Vil jeg vil jeg dog indrømme, der vist
mødtes et øjeblik de kan gjenføre
folkekænsken så den kan danne til
de gamle Toner, hvis den ikke passer
til dem, som de nu er, men Laubs
mening er, at Melodierne kan føre
fra, i sin tid blev sunget for
dandsende, af en forfatter, der bedst
siger af de Tilbedere, og de alle
efterhånden som de først det, sang om-
kædet med og at det hele blev sunget
med særlig opmærksomhed for at ordene,
meningen, handlingen kom til sig, net.
Grote ^{politisk} fortællinger var melodier for
dandsende. Men over alt dette glemmer
vi jo næsten noget mere vigtigt. Vor barne-
vis kan vi ikke beholde, da hendes
øjne er søge. Vi må se at gøre en anden

til mig. Men den gamle Søndersjydske
som Pedron anbefalder os vel passe
os? er jo noget bedre for en gammel
Man er endnu kan for hende. Ved
de nye bedre? De kan vist antagelig
forde hvordan den skal være
Kærlighed til børn er jo en hovedbetingelse
I den fordringsfulde eller stadig, arbejds-
dygtig, omhyggelig, ordentlig. Vor Anna Kotte-
vej er os så glad ud, og vor nye barne-
lege voldsom gerne beholdt. Georgia,
Morten Christen, I syne ligger endnu
af influenza eller død men er dog alle
god bedring, G. for os vel om morgen.
De store drage for hos Mormoder
i denne tid. G. nu slut med dette
hentydelser. De ventede for os
til Dem og Mand fra Agnete og
Søren Josephin Skovgaard